Dosarul nr.1-76/26
1-25061861-46-1-08042026

SENTINŢA
În numele Legii

27 iulie 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Gh. Purici
Grefier A. Costîrschi
Cu participarea:
Procurorului A. Cebanciuc
Avocatului I. Ursu

a rejudecat în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza penală în privința lui

Guțu Dumitru *****, născut la ***** originar și domiciliat *****, studii medii, concubinează, doi copii minori la întreținere, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința judecătoriei Soroca din 29.03.1018, în baza art. 151 alin. (1) Cod Penal la 5 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal la 5 ani termen de probă;
- decizia Curții de Apel Bălți din 07.11.2018, menținută în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 11.06.2019, în baza art. 151 alin. (1) Cod Penal la 4 ani închisoare, antecedente penale nestinse,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală parvenită la rejudecare la 08.04.2026 și examinată în termen la 27.07.2026.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,

CONSTATĂ:

Guțu Dumitru *****, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, manifestate prin purtare, păstrare ilegală a muniților și dorind aceasta, ne fiind titular al unui permis eliberat de organul autorizat prin care să fie abilitat cu dreptul de a purta și păstra arme sau muniții, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unui cartuș, pe care ilegal îl păstra la domiciliul său, iar la data de 12.12.2024 în perioada de timp 07^{00}-08^{20} în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Guțu Dumitru pe adresa s. Vădeni, r-l Soroca, a fost depistat un cartuș care conform raportului de constatare tehnico-științifică balistică nr.34/12/6-R-45 din 13.03.2025, se referă la categoria muniților letale, este un cartuș cu glonț cu miez din metal dur (oțel), calibru 7,62x39 mm, util pentru tragere, confecționat industrial la uzina din or. Tula, Federația Rusă (URSS), în anul 1967.

Acțiunile inculpatului Guțu Dumitru au fost calificate în baza art. 290 alin. (2) din Codul Penal al Republicii Moldova, cu următoarele semne calificative: ”*păstrarea muniților interzise în circuitul civil ori supuse autorizării”*.

Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 29.09.2025 Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (2) Cod Penal și prin coroborare cu art. 80^{1} alin. (1) Cod Penal și art. 364^{1} CPP, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 2 ani 6 luni închisoare fără amendă.

S-a încasat din contul lui Guțu Dumitru în beneficiul statului, cheltuieli de judecată în sumă de 2 100,00 lei.

La data de 07.10.2025 sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către procuror.

Prin decizia Curții de Apel Nord din 19.03.2026 a fost admis recursul procurorului în procuratura Bălți, Oficiul Principal, Oleg Reaboi și recursul avocatului Ursu Iraida în interesele inculpatului Guțu Dumitru declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 29.09.2025 pe cauza penală în privința lui Guțu Dumitru și s-a dispus casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În șirul de idei redat, instanța de judecată reține că, la rejudecarea cauzei instanța urmează să se expună doar în partea individualizării pedepsei, reținînd constatările și situația de fapt stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 29.09.2025 și decizia Curții de Apel Nord din 19.03.2026.

Potrivit art. 8 din Codul Penal, „ *caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei*”.

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod Penal, „*legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale*”.

Alin. (2) stipulează, ***”legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv***”.

Potrivit modificărilor efectuate în Codul Penal prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 245-246 din 07.06.2024, intrată în vigoare la 07.09.2024,

Articolul 290 va avea următorul cuprins:

„Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea, modificarea construcţiei ori a marcajului sau comercializarea ilegală a armelor ori a muniţiilor, a componentelor esenţiale ale armelor, precum şi sustragerea acestora

(1) Purtarea, păstrarea sau procurarea armelor de recuzită, a replicilor de arme de tip airsoft, a armelor pneumatice, a armelor cu cartuşe de tip Flaubert, a armelor cu gaze, de start, de semnalizare sau a armelor vechi în scopul transformării acestora în arme de foc, precum şi transformarea lor

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 500 la 650 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea, modificarea construcţiei ori a marcajului sau comercializarea ilegală a armelor sau a muniţiilor interzise în circuitul civil ori supuse autorizării, a componentelor esenţiale ale armei de foc, precum şi sustragerea acestora

se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unităţi convenţionale.

(3) Faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) săvârşite de două sau mai multe persoane

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) săvârşite de către un grup criminal organizat sau de către o organizaţie criminală

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani.

(5) Persoana care a predat de bună voie arma, componentele esenţiale ale armei de foc sau muniţiile pe care le deţinea ilegal este liberată de răspundere penală."

Pînă la modificările efectuate în Codul Penal prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 245-246 din 07.06.2024 art. 290 avea următorul cuprins:

,,(1) Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea armelor de foc, precum şi sustragerea lor, cu excepţia armei de vînătoare cu ţeavă lisă, sau a muniţiilor fără autorizaţia corespunzătoare

se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

(2) Aceleaşi acţiuni săvîrşite:

b) de două sau mai multe persoane

se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Persoana care a predat de bună voie arma de foc sau muniţiile pe care le deţinea fără autorizaţia corespunzătoare este liberată de răspundere penală”.

Reieșind din prevederile legale menționate și având în vedere că organul de urmărire penală a încadrat inițial acțiunile inculpatului în baza art. 290 alin. (2) Cod Penal, instanța consideră necesar să precizeze că această încadrare juridică nu are caracter obligatoriu pentru instanța de judecată și nu poate limita atribuția sa constituțională de a stabili legea penală aplicabilă raportului juridic dedus judecății.

Examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de Procedură Penală nu constituie un impediment pentru recalificarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului, atât timp cât situația de fapt recunoscută de acesta rămâne neschimbată. Condiția prevăzută de art. 364[1] alin. (1) CPP privește exclusiv recunoașterea faptelor materiale descrise în rechizitoriu și nicidecum acceptarea calificării juridice atribuite acestora de către organul de urmărire penală. În caz contrar, s-ar ajunge la concluzia inadmisibilă că procurorul stabilește în mod definitiv încadrarea juridică a faptei, iar instanța este redusă la rolul unui simplu organ de confirmare formală a rechizitoriului, ceea ce este incompatibil cu principiile independenței judecătorului și ale înfăptuirii justiției.

Această concluzie rezultă în mod direct din decizia Curții Constituționale nr. 50 din 19 aprilie 2022, prin care Curtea a statuat că dispozițiile art. 364[1] CPP nu pot fi interpretate în sensul

că inculpatul trebuie să recunoască și calificarea juridică a faptelor pentru a beneficia de procedura simplificată. Curtea a reținut că obiectul recunoașterii îl constituie exclusiv situația de fapt expusă în rechizitoriu, iar calificarea juridică reprezintă un atribut exclusiv al instanței de judecată. Prin urmare, instanța nu numai că poate, dar este obligată să modifice încadrarea juridică ori de câte ori constată că legea penală indicată de acuzare nu este cea incidentă raportului juridic penal dedus judecății.

De asemenea, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 9 martie 2017 s-a reținut că procedura simplificată nu exonerează instanța de obligația de a verifica legalitatea acuzației, suficiența probelor și corecta aplicare a legii penale. Recunoașterea faptelor de către inculpat nu transformă automat calificarea juridică propusă de procuror într-o apreciere obligatorie pentru instanță și nu înlătură obligația acesteia de a verifica dacă faptele recunoscute întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de legea penală aplicabilă.

În cauza de față, inculpatul, prin cererea depusă la 29 septembrie 2025, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP și a recunoscut integral situația de fapt descrisă în rechizitoriu, inclusiv împrejurarea că a găsit cartușul cu aproximativ doi ani înainte de efectuarea percheziției din 12 decembrie 2024 și că l-a păstrat asupra sa până la ridicarea acestuia de către organul de urmărire penală. Aceste împrejurări au rămas constante pe întreg parcursul procesului, nu au fost contestate și sunt pe deplin confirmate de ansamblul probelor administrate.

Pornind de la situația de fapt astfel stabilită, instanța constată că fapta imputată inculpatului reprezintă infracțiunea de păstrare ilegală a muniției, infracțiune continuă, starea infracțională începând din momentul dobândirii și păstrării ilicite a cartușului, respectiv din anul 2022, și încetând doar prin intervenția organelor de drept la efectuarea percheziției din 12 decembrie 2024.

În aceste condiții, devin incidente dispozițiile art. 8 și art. 10 Cod Penal, care consacră principiile legalității și aplicării legii penale în timp. Raportul juridic penal trebuie analizat prin prisma legii în vigoare la momentul începerii activității infracționale, cu excepția situației în care o lege ulterioară este mai favorabilă.

În consecință, aplicarea art. 290 alin. (2) Cod Penal, în redactarea ulterioară anului 2022, deși raportul juridic penal a luat naștere anterior modificării legislative, ar reprezenta o aplicare retroactivă a unei legi penale mai severe, inadmisibilă într-un stat de drept și contrară dispozițiilor art. 22 din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța subliniază că eroarea de încadrare juridică comisă de organul de urmărire penală nu poate produce consecințe juridice în defavoarea inculpatului și nu poate obliga instanța să pronunțe o hotărâre contrară legii. A admite contrariul ar însemna ca o calificare juridică eronată realizată prin rechizitoriu să prevaleze asupra normelor imperative privind aplicarea legii penale în timp și asupra obligației instanței de a pronunța o hotărâre legală și întemeiată.

O asemenea soluție ar contraveni atât jurisprudenței Curții Constituționale, cât și principiului constituțional al înfăptuirii justiției numai de către instanțele judecătorești.

Prin urmare, recalificarea juridică a faptei și aplicarea redactării art. 290 Cod Penal în vigoare la momentul începerii infracțiunii continue nu modifică situația de fapt recunoscută de inculpat și nu afectează în niciun mod legalitatea examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP. Dimpotrivă, aceasta reprezintă expresia obligației instanței de a aplica legea penală corectă și de a înlătura consecințele unei încadrări juridice greșite efectuate de organul de urmărire penală.

În concluzie, instanța reține că sunt întrunite toate condițiile legale pentru recalificarea juridică a faptei. Situația de fapt recunoscută de inculpat a rămas neschimbată, iar modificarea încadrării juridice privește exclusiv aplicarea normei de drept incidente. Menținerea încadrării juridice inițiale prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod Penal, în pofida constatării caracterului său nelegal, ar echivala cu validarea unei erori de drept comise de organul de urmărire penală și cu aplicarea unei legi penale mai severe cu încălcarea principiilor legalității, neretroactivității legii penale și securității raporturilor juridice, principii care nu pot fi înlăturate prin simpla opțiune a inculpatului pentru procedura simplificată și nici prin încadrarea juridică propusă de procuror.

În același timp, instanța reține că, potrivit art. 325 alin. (1) CPP, judecata cauzei se desfășoară numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu. Sintagma „în limitele învinuirii" privește exclusiv limitele situației de fapt descrise în actul de sesizare și nu calificarea juridică atribuită de procuror acestor împrejurări. În virtutea principiului *iura novit curia* („instanța cunoaște legea"), judecătorul nu este ținut de încadrarea juridică propusă de organul de urmărire penală, ci are obligația de a stabili norma de drept material aplicabilă faptelor deduse judecății. Or, obiectul procesului penal îl constituie faptele imputate inculpatului, iar nu aprecierea juridică efectuată de acuzare.

În acest context, recalificarea juridică a faptei nu echivalează cu extinderea limitelor învinuirii și nici cu modificarea obiectului judecății, atât timp cât instanța nu reține alte împrejurări de fapt decât cele descrise în rechizitoriu și recunoscute de inculpat. Singura modificare privește norma de drept penal incidentă acelor împrejurări, aspect care intră în competența exclusivă a instanței de judecată. O interpretare contrară ar lipsi instanța de una dintre atribuțiile sale esențiale – aceea de a stabili legea penală aplicabilă – și ar conferi calificării juridice efectuate de procuror un caracter obligatoriu, incompatibil atât cu principiul independenței judecătorului, cât și cu exigențele unui proces echitabil.

Prin urmare, instanța este obligată să înlăture încadrarea juridică eronată reținută de organul de urmărire penală și să dea faptelor calificarea juridică corespunzătoare legii penale în vigoare la momentul începerii stării infracționale cu reîncadrarea faptelor inculpatului din art. 290 alin. (2) Cod Penal în art. 290 alin. (1) Cod Penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) cu indicii de calificare*: ,,păstrarea muniţiilor fără autorizaţia corespunzătoare".*

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07.11.2018, menținută în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 11.06.2019, Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat în baza art. 151 alin. (1) Cod Penal, fiind condamnat la 4 ani închisoare.

Conform art. 111 lit. h) Cod Penal ,, *se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: condamnate la închisoare pentru săvîrşirea unei infracţiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei".*

Potrivit art. 82 alin. (1) Cod Penal ,, *la aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracţiuni se ţine cont de numărul, caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunilor săvîrşite anterior, de circumstanţele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum şi de caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunii noi".*

Conform art. 61 alin. (2) Cod Penal *,,pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate".*

Conform art. 75 alin. (1) Cod Penal *,,persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea*

categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia".

Reieșind din prevederile legale menționate, instanța reține că legea penală consacră principiul individualizării pedepsei, conferind instanței competența de a stabili o sancțiune proporțională cu gravitatea concretă a faptei și cu persoana inculpatului. În conformitate cu dispozițiile art. 75 Cod Penal, la individualizarea pedepsei urmează a fi avute în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, motivele și scopul urmărit, persoana inculpatului, conduita acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, precum și circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța este obligată să aprecieze dacă pedeapsa ce urmează a fi aplicată este aptă să realizeze scopurile prevăzute de lege, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane. Individualizarea pedepsei constituie, astfel, rezultatul unei evaluări cumulative a tuturor circumstanțelor cauzei, fără ca vreun criteriu să fie analizat în mod izolat.

În cauza de față, instanța constată că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Acest aspect reprezintă un criteriu important în procesul de individualizare și impune orientarea instanței către o pedeapsă proporțională cu gravitatea redusă a faptei. Totuși, gravitatea juridică a infracțiunii nu poate fi analizată separat de datele ce caracterizează persoana inculpatului și de conduita sa infracțională.

Sub acest aspect, instanța reține că Guțu Dumitru nu se află la prima abatere de la legea penală. Din materialele cauzei rezultă că acesta a fost anterior condamnat la pedeapsa închisorii, iar la momentul săvârșirii prezentei infracțiuni avea antecedente penale nestinse. Prin urmare, noua faptă a fost comisă în stare de recidivă, împrejurare care reflectă o perseverență în conduita infracțională și relevă faptul că sancțiunile aplicate anterior nu și-au atins în întregime scopul preventiv și educativ.

Instanța apreciază că existența recidivei prezintă o relevanță deosebită în procesul de individualizare a pedepsei. Săvârșirea unei noi infracțiuni cu intenție în perioada în care antecedentele penale nu erau stinse demonstrează că inculpatul nu a înțeles semnificația condamnării anterioare și nu și-a adaptat conduita la exigențele ordinii de drept.

Instanța reține că starea de recidivă nu conduce în mod automat la aplicarea unei pedepse privative de libertate, însă constituie un element determinant în aprecierea eficienței diferitelor categorii de sancțiuni. În speță, antecedentele penale, natura condamnării anterioare și faptul că acestea nu au produs efectul de reeducare demonstrează că aplicarea unei noi pedepse neprivative de libertate nu ar răspunde în mod eficient scopurilor prevăzute de lege.

În aceste condiții, instanța apreciază că numai o pedeapsă cu închisoarea, stabilită într-un cuantum proporțional cu gravitatea concretă a infracțiunii și cu persoana inculpatului, este aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale. Deși infracțiunea este una mai puțin gravă, acest criteriu este contrabalansat de starea de recidivă și de conduita infracțională repetată a inculpatului, împrejurări care justifică aplicarea unei sancțiuni privative de libertate.

La stabilirea cuantumului pedepsei, instanța are în vedere necesitatea respectării principiului proporționalității, astfel încât sancțiunea aplicată să nu fie excesivă în raport cu gravitatea faptei, dar nici insuficientă în raport cu periculozitatea persoanei inculpatului și cu necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

În consecință, instanța apreciază că pedeapsa cu închisoarea, orientată în limitele prevăzute de lege și individualizată în raport cu toate circumstanțele cauzei, reprezintă o sancțiune echitabilă, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de legea penală. Din motivul că pe prezenta cauză penală Guțu Dumitru a ispășit pedeapsa cu închisoare în perioada de la 29.09.2025 pînă la 19.03.2026, instanța de judecată va stabili pedeapsa cu închisoarea în limitele termenului executat deja.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod Penal, art. art. 340, 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397, 437 alin.(1) pct.1^4) CPP al RM, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovat **Guțu Dumitru ******* în săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova (în vigoare de pînă la modificările din 07.09.2024) şi în baza acestei legi, în coroborare cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod Penal se condamnă la pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) luni 21 (douăzeci și una) zile termen egal cu perioada de detenție deja executată.

În rest dispozițiile sentinței judecătoriei Soroca (sediul Central) din data de 29.09.2025, se mențin fără modificări.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Ghenadie Purici**